

»§ 27 b. Indenrigsministeren bemyndiges til at undtage drifts- og anlægsarbejder fra beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen efter §§ 10, stk. 13-15, 10 a, stk. 1 og 2, 17, stk. 13-15, og 17 a, stk. 1 og 2, samt § 10, stk. 4 og 6, i lov om hovedstadsområdets kollektive personbefordring.«

Til § 2

11) Nr. 2 affattes således:

»2. I § 10, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:
»Endvidere bortses ved nedsettelsen fra udgifter til arbejdsmiljøforanstaltninger, anskaffelse, renovering og vedligeholdelse af driftsmateriel, der traditionelt anskaffes over anlægskonti, fra investeringsudgifter til projektering og fra anlægsarbejder, som DSB udfører for hovedstadsrådet.«

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Ændringsforslagene vil friholde arbejdsmiljøinvesteringer for 20 pct.s-afgiften, der pålægges anlægsinvesteringer, for hvilke der ikke inden 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt.

Da der også kan forekomme situationer, hvor vedligeholdelsesarbejder og forbedringsarbejder, der er arbejdsmiljøbegrundet, medregnes som driftsudgifter, fritages disse udgifter for at indgå i grundlaget for beregningen af kommunernes og amternes afgift som følge af et højere aktivitetsniveau i 1986 end i 1984.

Også foranstaltninger, der kan sidestilles med arbejdsmiljøforanstaltninger, friholdes for afgift. Der tænkes her f.eks. på foranstaltninger i lokaler, hvor kun elever opholder sig, og hvor arbejdsmiljølovens regler derfor ikke direkte kan anvendes.

Ændringsforslagene har bl.a. sin baggrund i problemerne med arbejdsmiljøet, hvor der er benyttet asbest- og karlitmaterialer.

Ændringsforslagene sikrer altså, at staten ikke kan opkræve en statsafgift på forbedringer eller vedligeholdelse, hvis formål er at fjerne en sundhedsrisiko.

Til nr. 3 og 7

Ændringsforslagene er af teknisk art og er en konsekvens af vedtagelsen af lov nr. 173 af 26. marts 1986, hvorved kommunale industrihuse med støtte efter egnsudviklingsloven blev fritaget for anlægsafgiften på 20 pct.

Til nr. 4, 5, 8 og 9

Ændringsforslagene sikrer, at der ikke skal indbetales à conto-afgift for arbejdsmiljøinvesteringer. Endvidere sikrer forslagene, at også de områder, der fritages for afgiften i henhold til lovforslagets § 10 a, stk. 1, 2. pkt., og § 17 a, stk. 1, 2. pkt., f.eks. forbedringer på de tidligere statsgymnasier, varme-, el- og vandforsyningsanlæg m.v., ikke indgår i beregningsgrundlaget for à conto-afgiften.

Til nr. 6

Ændringsforslaget er en konsekvensændring som følge af vedtagelsen af lov nr. 173 af 26. marts 1986, hvorved afregningstidspunktet for à conto-afgiften blev ændret til 1. maj 1986.

Til nr. 10

Ændringsforslaget åbner en egentlig dispensationsadgang for indenrigsministeren til at fritage for såvel anlægsafgiften som for driftsafgiften.

Selv om forslagsstillerne med lovforslaget har forsøgt at afbøde nogle af de mest urimelige virkninger af regeringens juleindgreb over for amter og kommuner, dokumenterer nye oplysninger løbende, at der er behov for, at der kan fritages for statsafgifterne i konkrete situationer.

Med ændringsforslaget er der bl.a. åbnet adgang for dispensationer, så flytning af psykisk og fysisk handicappede til mindre boenheder fra utidssvarende og dårlige forhold kan fortsætte som planlagt lokalt.

Indenrigsministeren kan i sin dispensationspraksis også tage hensyn til geografiske forskelle i byggeaktivitet m.v.. Da der i store dele af landet ikke er nogen tendens til »overophedning« på byggeområdet, vil dispensationer også være uproblematisk for regeringen, såfremt denne alene skal opfylde sine egne udtalte hensigter med juleindgrebet og der ikke i indgrebet ligger en skjult hensigt med at beskatte de lokale amts- og kommunekasser.